

Onehdá jsem se bĀ›hem veĀ•eĀ™me upĀ™imnĀ› a neĀ•ekanĀ› samovolnĀ› rozbřeĀ•el. Byla to taková hezká chvilka sebezprone sebeupĀ™imnosti. Nataša mi na mé ustaviĀ•né vzlykání Ā™ekla, Ā¾e jsem mĀ›kkej a Ā¾e jsem tak akorát pro ostudu. KdyĀ¾ jsem se zaĀ•al zalykat o to víc, navrhla, abych se na to celý podíval z té lepši stránky (variantu konkrétní lepši stránky mi však nenabídla).

Nakonec jsem její návrh vzal v potaz a zamyslel se nad tím. Kdy jindy, neĀ¾ v dobĀ›, kdy zrovna naĀ•ínáme druhý pološtĀ›hovací fáze, je tĀ™eba trošku té vzpruhy. Trochu té radosti z toho vyĀ¾dímat. RodiĀ•ovství není pĀ™eci jen o pĀ™emýšlení, jestli obĀ•sit sebe nebo dítě. Je to i takové to pravé lidské štĀ•stíĀ•ko, které pozitivně jistĀ› skýtá možnost jimi pĀ™ímou srši. PĀ™iznám se, Ā¾e jsem se musel zamyslet dlouze, ale na nĀ›kolik kladných vĀ›cí jsem pĀ™išel.

V první Ā™adĀ›, ještĀ› neĀ¾ zaĀ•nu s tĀ›mi pozitivy, bych rád vyvrátil jeden mýtus, jenĀ¾ by neznalý mohl mezi pĀ™adit. A to konkrétnĀ› domnĀ›nku, Ā¾e na mimino se balí dobĀ™e holky. Tento jev jsem nezaznamenal a ani mi nepĀ™ijí pĀ™iliš reálný. Vzhledem k tomu, Ā¾e mám díky nevyspání pytle pod oĀ•ima aĀ¾ na zem, jsem konstantnĀ› mrzutý, neholím se, protoĀ¾e bych si ve slabé chvíli pĀ™eĀ•al krĀ•ní tepnu, abych to mĀ›l za sebou, jsem rozčuchaný, mé obleĀ•er (to všechno) je buĀ• cítit po blitkách a nebo je rovnou poblitý (v lepšim pĀ™ípadĀ› poslintaný nebo jinak umolousaný) a nejsem schopen sestavit vĀ›tu o více neĀ¾ dvou slovech. S tímto arsenálem bych nikoho nesbalil, ani kdybych se Ā•enĀ›k pĀ™etřhl a napĀ™íklad v koĀ•árku Ā¾ongloval nebo pĀ™edvĀ›l karetní triky. Navíc mladé a perspektivní Ā¾e nejví zase takový zájem. MaximálnĀ› se obĀ•as usmĀ›jí (Na nĀ›j. Na mĀ› se nikdo nesmĀ›je. Na mĀ› se volá sociálka a nebo rovnou exorcista) a tím to hasne. Kde bych moĀ¾ná teoreticky mohl slavit úspĀ›ch, jsou seniorky. Ty pĀ™ed Ā•eĀ›kem doslova jihnou. Tam by ta šance pravdĀ›podobnĀ› i byla. Kdybych si ale domĀ› dotáhnul nadřĀ›nou veteránku, tak by bylo u Nataši zle, nehledĀ› na to, Ā¾e i kdybych nebyl šĀ•astnĀ› pod pantoflem, má cílová vĀ›ková skupina se pohybuje o pár dekád jinde.

První pradávné pozitivum, které mi vyvstalo na mysl, je to, Ā¾e kdyĀ¾ jdu s koĀ•árkem po pĀ™echodu, vĀ¾dy mi zastaví auto, abych mohl pĀ™ejít. Tohle je pro mĀ› nové a neskuteĀ•né. Coby bezdĀ›tný muĀ¾, byla pro mĀ› cesta pĀ™es silnici lotšílení Ā™idiĀ•i se mohli pĀ™etřhnout, aby mi aspoĀ› štrejchnuli o lýtko. Vzpomínám si, Ā¾e nejednou jsem uskokoval pĀ™ed z bĀ›silým Ā™idiĀ•em, který nemĀ›l co ztratit. Ono je asi nĀ›co jiného srazit otce i s dítětem a nebo jen tak pobavení sejmout floutka, který se nerozhlídl. Pokud Ā™idiĀ• srazí otce i s dítětem, pĀ™jde do peklíĀ•ka. V pĀ™ípadĀ›, Ā¾e bezdĀ›tného muĀ¾e, je to v poĀ™ádku. To je pak kolobĀ›h pĀ™írody.

Dalši dobrá vĀ›c, co mĀ› potkala, je to, Ā¾e jsem si tak nĀ›jak osvojil sebekázeĀ•. DokáĀ¾u se lépe kontrolovat. Dříve jsem rostl jako dĀ™íví v lese, ale nyní jsem jiný. Mám stálý reĀ¾im s tĀ™íhodinovým spánkem dennĀ› a dvakrát dennĀ› teplou stravu, kterou si sám udĀ›lám a která je hnusná a mnohdy se nedá jíst. KdyĀ¾ ve Ā•tyĀ™i ráno jiĀ¾ podesáté Ā•enĀ›k Ā™vou lomcuje s postýlkou, je sebekázeĀ• velmi dĀ™leĀ¾itá. Kdybych tu sebekázeĀ• nemĀ›l, tak vezmu Ā™vouciho Ā•eĀ›ka za nos a spláchnu ho do záchodu. Já to ale neudĀ›lám, jelikoĀ¾ mám tu zmínĀ›nou sebekázeĀ•. To si taktĀ¾ napíšu do Ā¾ivotopisu, aĀ¾ odlišuju Ā•eĀ›ka do školky a mĀ› pĀ™estane platit stát. Napíšu si tam, Ā¾e jsem byl dva roky rodiĀ•ovský dovolený a Ā¾e mezi mé vlastnosti patĀ™í sebekázeĀ•. ZamĀ›stnavatelé se o mĀ› jistĀ› porvou.

Výhoda takového malého dítěte je, Ā¾e si ho mĀ›Ā¾ete odeĀ•ít z daní. Je to byznys jak hrom. Já sice Ā¾ádný danĀ› neplatím, Nataša si Ā•eĀ›ka odeĀ•ítá z daní o sto šest. Pak si za vrácený pĀ™eplatek koupí nĀ›co hezkého, a to mĀ› hromadí u srdíĀ•ka. OdeĀ•ítání Ā•eĀ›ka z daní je stavební kámen ekonomiky naši domácnosti. Kdybychom mĀ›li víc Ā•eĀ›ká bychom si odeĀ•ítat z daní ještĀ› víc. Sice bych byl v tom pĀ™ípadĀ› dávno uĀ¾ mrtvý a nebo aspoĀ› v blázinci, ale zřejmě by si Nataša tĀ›ch hezkých vĀ›cí mohla koupit o to víc. SkuteĀ•nost, Ā¾e si Ā•eĀ›ka Nataša odeĀ•ítá z daní, tomu klukovi dokonce i vysvĀ›tloval. Vzal sem si ho stranou a Ā™ekl jsem mu, Ā¾e je šikovnej, Ā¾e díky nĀ›mu maminka dá míĀ› penĀ›z pápá neĀ¾ kdyĀ¾ ještĀ› nebyl. Ā•enĀ›k se tvĀ™il spokojenĀ› a byl si vĀ›dom toho, Ā¾e je tím pádem dĀ™leĀ¾itĀ›jšim Ā•lenem rodiny neĀ¾ já. Záhy si to celé nechal projít hlavou, a aby zachoval rodinnou rovnováhu, pĀ™evrhnul plasmovou televizi na zem. Tím pádem za pĀ™eplatek kupuju novou televizi.

Ā•enĀ›k se hodí taky na úĀ™adu. KdyĀ¾ jsem byl na zdravotní pojišĀ•ovnĀ› jim oznámit, Ā¾e uĀ¾ jsem pĀ™i rodiĀ•ovský dovolený a Ā¾e jsem jim to zapomněl Ā™íct dĀ™ív, takĀ¾e aĀ¾ se podle toho zaĀ™ídĀ›j, byla tam dĀ›sná fronta. Takovej ubohej dĀ›tskej koutek s malým plastovým stoleĀ•kem a pastelkami, a to bylo celé. Ā•enĀ›k to byl oĀ•íhnout, coĀ¾e to jako všechno je za bezva vĀ›ci. Ty asi tĀ™i pastelky, co tam byly, zlomil o zeĀ•, naĀ•eĀ¾ vzal Ā¾idliĀ•ku a s kĀ™ikem po celé pojišĀ•ovnĀ›, mávaje touto Ā¾idliĀ•kou nad hlavou. Vzpomínám si, jak vĀ¾dycky, kdyĀ¾ nĀ›kde bylo takové uĀ™vané a hyperaktivní dítě, byl jsem nevrlý a mĀ›l jsem sto chutí po jeho rodiĀ•i nĀ›co hodit. Nyní jsem byl v roli toho rodiĀ•a nikdo po mĀ› nic nehodil. Místo toho mĀ› pustili všichni pĀ™ed sebe, abychom s Ā•eĀ›kem co nejdĀ™ív vypadli.

A to výĀ•et výhod v pojišĀ•ovnĀ› nekonĀ•í. PokaĀ¾dý na pojišĀ•ovnĀ› vyfasuju na pĀ™epĀ¾ce nepĀ™ím s knírkem, která si na nic nehraje a Ā™ekne mi rovnou místo pozdravu, Ā¾e takový typy jako já, nemá ráda. S takovou Ā¾enskou se pak hned lépe jedná. Jednou, kdyĀ¾ jsem si tam jenom mĀ›nil pár údajĀ›, skoro mĀ› probodla pohledem a tak nĀ›jak pĀ›sobila nepĀ™ístupnĀ›. Tentokrát jsem tam šel s tím, Ā¾e jsem nebyl schopen pĀ™ roku jim oznámit, Ā¾e už teda nejsem na pracáku, ale Ā¾e jsem na rodiĀ•ovský dovolený (jsem tahounem naši ekonomiky). PoĀ•ital jsem s tĀ›m Ā¾e tentokrát paní vstane, vyrve ze země pĀ™epĀ¾ku a vši silou mĀ› s ní praští pĀ™es hĀ™bet. Opak byl však pravdou. Jakmile uvidĀ›la Ā•eĀ›ka, hned se usmála a zaĀ•ala vyprávĀ›t nĀ›co o svém vnukovi. Sice mĀ› ten její vnuk vĀ›bec nezajímal, ale radostnĀ› jsem pĀ™ikyvoval, Ā¾e to je teda zlatíĀ•ko ten její vnuk, a byl jsem rád, Ā¾e je všladnĀ› vyĀ™ízeno.

BĀ›hem sestavování tohoto seznamu výhod jsem byl nucen zapojit i Natašu, aby pĀ™ispĀ›chala s nĀ›jakou výhodou

Po asi čtvrt hodinové odmlce z ní vypadlo, že nespornou výhodou je především bezvýhradná ková láska ke svým rodičům, mi z toho zvlhlo oko. Zatímco píšu tento odstavec, jsem hnán bezvýhradnou láskou ke mně, mi prohodil kalhoty, vytáhl z nich peněženku a v nestydném okamžiku roztrhal pistovku na malé kousky (které kousky pravděpodobně snědl). Krása. Také bude takový romantický moment plný toho rodičovského naplňování láskyplně za pár let voupne do domova dýchodců, by mi bude třeba jenom padesát. To bude taky fajn. To pak Natálie připomenu tu bezvýhradnou lásku.

A to je všechno. To jsou všechny výhody, na které jsem si vzpomněl. Je možné, že jich bude více a nebo naopak méně, ale momentálně v tuto dobu pozoruju pouze tyto. DOMINIK LANDSMAN <http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)